

Sygn. akt II AKa 89/18

Lublin, dnia 24 kwietnia 2018 r.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Apelacyjny w Lublinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący - sędzia	SA Grażyna Jakubowska
Sędziowie:	SA Jacek Michalski SO del. do SA Jerzy Daniluk (sprawozdawca)
Protokolant	st. sekr. sąd. Agnieszka Jarzębkowska

przy udziale Ziemowita Sułka prokuratora Prokuratury Rejonowej w Puławach

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2018 r.

sprawy:

1. P. W. s. A. i D. zd. R., ur. (...) w O.,

2. J.W. z domu M., córkę W. i M. z domu O., ur. (...) w P.,

oskarżonych z art. 310 § 1 k.k. w zb. z art. 310 § 2 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

z powodu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 22 grudnia 2017 r., sygn. akt IV K 370/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. P. prowadzącego Kancelarię Adwokacką w P. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym podatek VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej J. W. z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonych od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze ustalając, że wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

P. W. oraz J.W. oskarżeni zostali o to, że :

I. w okresie od stycznia 2017 r. daty dziennej bliżej nieustalonej do 23 lutego 2017 r. w P., R., Z., P., S., O., woj. (...), D. woj. (...) i P. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z

góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej podrobili polskie pieniądze w postaci banknotów o nominale 20 zł,

50 zł i 100 zł, a następnie puścili i usiłowali puścić je w obieg w ten sposób że:

- w dacie dziennej bliżej nieustalonej w P. za pomocą drukarko - skanera m-ki H. dokonali podrobienia polskich pieniędzy w ilości

co najmniej 4 banknotów o nominale 20 zł serii, numeru i daty emisji nieustalonej,

- w dacie bliżej nieustalonej, w pierwszych dniach lutego 2017 roku, w Z. usiłowali puścić w obieg w/w podrobione cztery banknoty o nominale 20 zł w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu sprzedawcy

w błąd, co do autentyczności banknotów usiłowali dokonać nimi zapłaty w sklepie za artykuły chemiczne usiłując doprowadzić nieustalonego pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80 złotych lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zakwestionowanie autentyczności banknotów przez sprzedawcę,

- w dacie dziennej bliżej nieustalonej w lutym 2017 roku, w nieustalonych miejscach w pobliżu P. puścili w obieg trzy podrobione banknoty o nominale 20 zł w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu nieustalonych sprzedawców w błąd, co do autentyczności w/w podrobionych banknotów dokonali zakupu nieustalonych artykułów przemysłowych, w ten sposób, że zapłacili za nie w/w podrobionymi banknotami doprowadzając tym nieustalonych pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie

60 zł

- w dacie dziennej bliżej nieustalonej w P. za pomocą drukarko – skanera m-ki H. dokonali podrobienia polskich pieniędzy w postaci co najmniej 6 banknotów o nominale 50 zł serii i numeru (...), daty emisji 25 marca 1994 r.

- w dacie dziennej bliżej nieustalonej, w lutym 2017 roku w R. po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do autentyczności banknotu o nominale 50 zł serii

i numeru (...), daty emisji 25 marca 1994 r. nieustalonego sprzedawcy

w sklepie (...) puścili w obieg w/w podrobiony banknot, w ten sposób, że zapłacili nim za zabawkę otrzymując resztę w kwocie ok. 10 zł, doprowadzając tym nieustalonego pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

w kwocie 50 zł

- w dacie dziennej bliżej nieustalonej, w lutym 2017 roku, w R. po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do autentyczności banknotu o nominale 50 zł serii i numeru (...), daty emisji 25 marca 1994 r. nieustalonego sprzedawcy na targowisku usiłowali puścić w obieg w/w podrobiony banknot, w ten sposób, że usiłowali dokonać nim zapłaty za odzież lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zakwestionowanie autentyczności banknotu przez sprzedawcę, czym usiłowali doprowadzić nieustalonego pokrzywdzonego

do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50 zł

- w dacie dziennej bliżej nieustalonej, w lutym 2017 roku, w miejscowości P. po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do autentyczności banknotu

o nominale 50 zł serii i numeru (...), daty emisji 25 marca 1994 r. sprzedawcy w sklepie spożywczym puścili w obieg w/w podrobiony banknot, w ten sposób, że zapłacili nim za artykuły spożywcze czym doprowadzili nieustalonego pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50 zł

- w dacie dziennej bliżej nieustalonej, w lutym 2017 roku, w S. po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do autentyczności banknotu o nominale 50 zł serii i numeru (...), daty emisji 25 marca 1994 r. sprzedawcy w sklepie spożywczym puścili w obieg w/w podrobiony banknot, w ten sposób, że zapłacili nim za artykuły spożywcze i chemiczne czym doprowadzili nieustalonego pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50 zł

- w dacie dziennej bliżej nieustalonej w lutym 2017 roku, w okolicy P., po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do autentyczności banknotu o nominale 50 zł serii i numeru (...), daty emisji 25 marca 1994 r. sprzedawcy w sklepie puścili w obieg w/w podrobiony banknot w ten sposób, że dokonali zapłaty za zakupiony towar o nieustalonej wartości czym doprowadzili nieustalonego pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50 zł
  - w dacie dziennej bliżej nieustalonej w P. za pomocą drukarko – skanera m-ki H. dokonali podrobienia polskich pieniędzy w postaci co najmniej 8 banknotów o nominale 100 zł serii i numeru (...) data emisji 05 stycznia 2012 r. i (...) data emisji 05 stycznia 2012 r.
- w dacie dziennej bliżej nieustalonej w lutym 2017 roku, w D. po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do autentyczności banknotu o nominale 100 zł nieustalonego sprzedawcy w barze puścili w obieg w/w podrobiony banknot w ten sposób, że dokonali zapłaty za artykuły spożywcze fałszywym banknotem czym doprowadzili nieustalonego pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100 zł
- w dacie dziennej bliżej nieustalonej w lutym 2017 roku, w O. po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do autentyczności banknotu o nominale 100 zł nieustalonego sprzedawcy w sklepie spożywczym puścili w obieg w/w podrobiony banknot w ten sposób, dokonali zapłaty za artykuły spożywcze o nieustalonej wartości czym doprowadzili nieustalonego pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100 zł
  - w dniu 23 lutego 2017 r. w P. w sklepie (...) po uprzednim wprowadzeniu w błąd sprzedawczynie, co do autentyczności banknotu o nominale 100 zł seria i nr (...) data emisji 05 stycznia 2012 r. puścili w obieg w/w podrobiony banknot w ten sposób, że dokonali nim zapłaty za zakupione kosmetyki za kwotę 29 złotych czym doprowadzili firmę (...) sp. z o.o. z/s w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100 zł
  - w dniu 23 lutego 2017 r. w P. w sklepie (...) po uprzednim wprowadzeniu w błąd sprzedawczynie, co do autentyczności banknotu o nominale 100 zł seria i nr (...) data emisji 05 stycznia 2012 r. usiłowali puścić w obieg w/w podrobiony banknot w ten sposób, że w celu zapłaty za zakupiony towar wręczyli go sprzedawczynie lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zakwestionowanie przez sprzedawczynię autentyczności banknotu, czym usiłowali doprowadzić M. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100 zł,
  - w dniu 23 lutego 2017 r. w P. w sklepie (...) po uprzednim wprowadzeniu w błąd sprzedawczynie, co do autentyczności banknotu o nominale 100 zł seria i nr (...) data emisji 05 stycznia 2012 r. usiłowali puścić w obieg w/w podrobiony banknot w ten sposób, że usiłowali dokonać nim zapłaty za zakupione kosmetyki za kwotę 26 zł lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zakwestionowanie autentyczności banknotu czym usiłowali doprowadzić firmę (...) sp. z o.o. z/s w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100 zł,
  - w dniu 23 lutego 2017 roku w P. w sklepie (...) po uprzednim wprowadzeniu w błąd sprzedawczynie, co do autentyczności banknotu o nominale 100 zł seria i nr (...) data emisji 05 stycznia 2012 roku usiłowali puścić w obieg w/w podrobiony banknot w ten sposób, że usiłowali dokonać nim zapłaty za odzież za kwotę 20 zł lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zakwestionowanie autentyczności banknotu czym usiłowali doprowadzić firmę (...) Sp. z o.o. z/s w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100 zł, tj. o przestępstwo z art. 310 § 1 kk. w zb. z art. 310 § 2 kk. w zb. z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk. w zw. z art. 12 kk.

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2017 r. Sąd Okręgowy w Lublinie uznał oskarżonych J.W.i P. W. za winnych tego, że:

I. w okresie od stycznia 2017 r. daty dziennej bliżej nieustalonej do 23 lutego 2017 r. w P., R., Z., P., S., O., woj. (...), D. woj. (...) i P. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej podrobili polskie pieniądze w postaci banknotów o nominale 20 zł, 50 zł i 100 zł, a następnie puścili je w obieg i przynosili w celu puszczenia ich w obieg w ten sposób że:

- w dacie dziennej bliżej nieustalonej w P. za pomocą drukarko - skanera m-ki H. dokonali podrobienia polskich pieniędzy w ilości

4 banknotów o nominale 20 zł serii, numeru i daty emisji nieustalonej,

- w dacie bliżej nieustalonej, w pierwszych dniach lutego 2017 roku, w Z. przenieśli w/w podrobione cztery banknoty o nominale 20 zł w celu puszczenia ich w obieg w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu sprzedawcy w błąd, co do autentyczności tych banknotów usiłowali dokonać nimi zapłaty w sklepie za artykuły chemiczne usiłując doprowadzić nieustalonego pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 80 złotych, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zakwestionowanie autentyczności banknotów przez sprzedawcę,

- w dacie dziennej bliżej nieustalonej w lutym 2017 roku, w nieustalonych miejscach w pobliżu P. puścili w obieg trzy podrobione banknoty o nominale 20 zł w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu nieustalonych sprzedawców w błąd, co do autentyczności w/w podrobionych banknotów dokonali zakupu nieustalonych artykułów przemysłowych, w ten sposób, że zapłacili za nie w/w podrobionymi banknotami doprowadzając tym nieustalonych pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 60 zł,
- w dacie dziennej bliżej nieustalonej w P. za pomocą drukarko – skanera m-ki H. dokonali podrobienia polskich pieniędzy w postaci 6 banknotów o nominale 50 zł serii i numeru (...), daty emisji 25 marca 1994 r.,
- w dacie dziennej bliżej nieustalonej, w lutym 2017 roku w R. po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do autentyczności banknotu o nominale 50 zł serii i numeru (...), daty emisji 25 marca 1994 r. nieustalonego sprzedawcy w sklepie M1 puścili w obieg w/w podrobiony banknot, w ten sposób, że zapłacili nim za zabawkę otrzymując resztę w kwocie ok. 10 zł, doprowadzając tym nieustalonego pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50 zł,
- w dacie dziennej bliżej nieustalonej, w lutym 2017 roku, w R. przenieśli podrobiony banknot o nominale 50 zł serii i numerze (...), daty emisji 25 marca 1994 r. w celu puszczenia go w obieg w ten sposób, że po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do autentyczności tego banknotu nieustalonego sprzedawcy na targowisku usiłowali dokonać nim zapłaty za odzież, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zakwestionowanie autentyczności banknotu przez sprzedawcę, czym usiłowali doprowadzić nieustalonego pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50 zł,
- w dacie dziennej bliżej nieustalonej, w lutym 2017 roku, w miejscowości P. po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do autentyczności banknotu o nominale 50 zł serii i numeru (...), daty emisji 25 marca 1994 r. sprzedawcy w sklepie spożywczym puścili w obieg w/w podrobiony banknot, w ten sposób, że zapłacili nim za artykuły spożywcze czym doprowadzili nieustalonego pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50 zł,
- w dacie dziennej bliżej nieustalonej, w lutym 2017 roku, w S. po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do autentyczności banknotu o nominale 50 zł serii i numeru (...), daty emisji 25 marca 1994 r. sprzedawcy w sklepie spożywczym puścili w obieg w/w podrobiony banknot, w ten sposób, że zapłacili nim za artykuły spożywcze

i chemiczne czym doprowadzili nieustalonego pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50 zł,

- w dacie dziennej bliżej nieustalonej w lutym 2017 roku, w okolicy P., po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do autentyczności banknotu o nominale 50 zł serii i numeru (...), daty emisji 25 marca 1994 r. sprzedawcy w sklepie puścili w obieg w/w podrobiony banknot w ten sposób, że dokonali zapłaty za zakupiony towar o nieustalonej wartości czym doprowadzili nieustalonego pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50 zł,
- w dacie dziennej bliżej nieustalonej w P. za pomocą drukarko – skanera m-ki H. dokonali podrobienia polskich pieniędzy w postaci 8 banknotów o nominale 100 zł serii i numeru (...) data emisji 05 stycznia 2012 r. i (...) data emisji 05 stycznia 2012 r.,

- w dacie dziennej bliżej nieustalonej w lutym 2017 roku, w D. po uprzednim wprowadzeniu w błąd, co do autentyczności banknotu o nominale 100 zł nieustalonego sprzedawcy w barze puścili w obieg w/w podrobiony banknot w ten sposób, że dokonali zapłaty za artykuły spożywcze fałszywym banknotem czym doprowadzili nieustalonego pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100 zł,

- w dacie dziennej bliżej nieustalonej w lutym 2017 roku, w O. po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do autentyczności banknotu o nominale 100 zł nieustalonego sprzedawcy w sklepie spożywczym puścili w obieg w/w podrobiony banknot w ten sposób, że dokonali nim zapłaty za artykuły spożywcze o nieustalonej wartości czym doprowadzili nieustalonego pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100 zł,
- w dniu 23 lutego 2017 r. w P. w sklepie (...) po uprzednim wprowadzeniu w błąd sprzedawczynie co do autentyczności banknotu o nominale 100 zł seria i nr (...) data emisji 05 stycznia 2012 r. puścili w obieg w/w podrobiony banknot w ten sposób, że dokonali nim zapłaty za zakupione kosmetyki za kwotę 29 złotych czym doprowadzili firmę (...) sp. z o.o. z/s w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100 zł,
- w dniu 23 lutego 2017 r. w P. w celu puszczenia w obieg przenieśli podrobiony banknot o nominale 100 zł serii i nr (...) data emisji 05 stycznia 2012 r. w ten sposób, że w sklepie (...) po uprzednim wprowadzeniu w błąd sprzedawczynie co do autentyczności tego banknotu w celu zapłaty za zakupiony towar wręczyli w/w banknot sprzedawczynie, czym usiłowali doprowadzić M. P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zakwestionowanie przez sprzedawczynię autentyczności banknotu,
- w dniu 23 lutego 2017 r. w P. w celu puszczenia w obieg przenieśli podrobiony banknot o nominale 100 zł serii i nr (...) data emisji 05 stycznia 2012 r. w ten sposób, że w sklepie (...) po uprzednim wprowadzeniu w błąd sprzedawczynie, co do autentyczności tego banknotu usiłowali dokonać nim zapłaty za zakupione kosmetyki za kwotę 26 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zakwestionowanie autentyczności banknotu, czym usiłowali doprowadzić firmę (...) sp. z o.o. z/s w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100 zł,
- w dniu 23 lutego 2017 roku w P. w celu puszczenia w obieg przenieśli podrobiony banknot o nominale 100 zł serii i nr (...) data emisji 05 stycznia 2012 roku w ten sposób, że w sklepie (...) po uprzednim wprowadzeniu w błąd sprzedawczynie co do autentyczności tego banknotu usiłowali dokonać nim zapłaty za odzież za kwotę 20 zł, lecz zamierzonego celu nie

osiągnęli z uwagi na zakwestionowanie autentyczności banknotu, czym usiłowali doprowadzić firmę (...) S.A. w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100 zł, tj. popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 310 § 1 kk w zb. z art. 310 § 2 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 13 §1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za czyn ten na podstawie art. 310 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 60 § 2 kk i art. 60 § 6 pkt 2 kk wymierzył każdemu z oskarżonych karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk karę grzywny w rozmiarze po 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej w stosunku do oskarżonego P. W. na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, zaś w stosunku do oskarżonej J.W. na kwotę 15 (piętnastu) złotych;

II. na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonych obowiązek solidarnego naprawienia szkody w części przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o.o. z/s w P. kwoty 100 (stu) złotych;

III. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu P. W. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 23 lutego 2017 r. godzina 23.00 do dnia 14 kwietnia 2017 r.;

IV. na podstawie art. 316 § 1 kk orzekł przepadek dowodów rzeczowych w postaci: banknotu o nominale 100 zł., seria i numer (...), banknotu o nominale 100 zł., seria i numer (...), banknotu o nominale 100 zł., seria i numer (...), banknotu o nominale 50 zł., seria i numer (...), banknotu o nominale 50 zł., seria i numer (...), banknotu o nominale 100 zł., seria i numer (...), banknotu o nominale 100 zł., seria i numer (...) przechowywanych w Departamencie Emisyjno-Skarbcowym NBP w W.;

V. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. P.- Kancelaria Adwokacka w P. kwotę 1254,60 zł. (tysiąc dwieście pięćdziesiąt cztery złote sześćdziesiąt groszy) z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonej J.W.;

VI. zwolnił oskarżonych od zapłaty kosztów sądowych, wydatkami obciążył Skarb Państwa.

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli obrońcy oskarżonych.

Obrońca oskarżonego P. W. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia, w zakresie ustalenia iż czyn przypisany oskarżonemu P. W. wykazuje znaczny stopień winy i stanowi czyn z art. 310 § 1 k.k. jak i art. 310 § 2 k.k., podczas gdy występujące w sprawie okoliczności (przedmiotowe, podmiotowe), jak i motywy działania oskarżonego, jego sytuacja rodzinna i majątkowa, a wreszcie okazana skrucha, powinny skutkować uznaniem, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi (określony w art. 310 § 3 k.k.), co w konsekwencji spowodowało orzeczenie wobec oskarżonego zbyt surowej kary, niezależnie od zastosowanej instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary z art. 60 § 2 k.k.

2. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary, zarówno pozbawienia wolności i kary grzywny, które to kary, w świetle okoliczności z art. 53 § 1 i 2 k.k.

o charakterze podmiotowym jak i przedmiotowym, wykazują iż, w szczególności kara pozbawienia wolności jest rażąco surowa, a więc stanowi sankcję, która nie uwzględnia w należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisywanego oskarżonemu czynu oraz nie realizuje wystarczająco celów kary, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych, co równocześnie stanowi naruszenie art. 31 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 178 ust. 1 Konstytucji RP polegające na orzeczeniu niewspółmiernie surowej kary pozbawienia wolności, w sytuacji gdy nawet przyjęcie wypadku mniejszej wagi z art. 310 § 3 k.k. i zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary z art. 60 § 1 k.k. nie różnicuje ustawowego zagrożenia kary, gdy czyn zostaje zakwalifikowany z art. 310 § 1 k.k.

a wymiar kary wymierzony w oparciu o przepis art. 60 § 2 k.k., co w przedmiotowej sprawie wykazuje, iż nawet wymierzenie kary za czyn oceniony jako wypadek mniejszej wagi i zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary

w ramach ustawowego zagrożenia stanowi reakcję rażąco surową, która przekracza stopień winy, a nadto stoi w sprzeczności z celami wychowawczymi, które kara ma osiągnąć w stosunku do sprawcy oraz uchybia potrzebie w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, a tym samym stoi w sprzeczności z zasadą trafnej reakcji karnej z art. 2 § 1 pkt 2 k.p.k. i art. 2 Konstytucji RP;

Podnosząc powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości wobec oskarżonego P. W. w ten sposób, że czyn przypisany oskarżonemu P. W. z art. 310 § 1 k.k. w zb. z art. 310 § 2 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11

§ 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. zakwalifikować jako wypadek mniejszej wagi z art. 310

§ 3 k.k. i na podstawie art. 310 § 3 k.k., art. 310 § 2 k.k. w zw. z art. 310 § 3 k.k.

w zw. z art. 11 § 3 k.k. i art. 60 § 1 i § 6 pkt 2 k.k. wymierzenie mu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Obrońca oskarżonej J.W.zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania, mogącej mieć wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 7 k.p.k., poprzez pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych okoliczności wynikających z ekspertyzy Narodowego Banku Polskiego Departamentu Emisyjno-Skarbowego w W. z dnia 04.04.2017 r., z której wprost wynika, że zabezpieczone banknoty dowodowe nie zawierały żadnych zabezpieczeń przeciwko fałszerstwom, brak w nich było niektórych elementów graficznych, czy znaku wodnego oraz nie posiadały oryginalnego koloru banknotów, a tym samym oparcie ustaleń faktycznych jedynie na części ujawnionego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie,

II. obrazę przepisów postępowania, mogącej mieć wpływ na treść wyroku,

a mianowicie art. 7 k.p.k., w zw. z art. 201 k.p.k., i 366 § 1 k.p.k., poprzez zaniechanie wywołania opinii biegłego z zakresu fałszowania pieniędzy, podczas gdy ekspertyza Narodowego Banku Polskiego Departamentu Emisyjno-Skarbowego w W. z dnia 04.04.2017 r., była wewnętrznie sprzeczna

i nie mogła stanowić podstawy do ustalenia, iż oskarżona skutecznie dokonała sfalszowania banknotów o nominale 20 zł, 50 zł i 100 zł, a w konsekwencji powyższych błędów:

III. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku i mający wpływ na jego treść, polegający na błędnym przyjęciu, iż doszło do podrobienia, w rozumieniu art. 310 § 1 k.k., środków pieniężnych w postaci banknotów o nominale 20 zł, 50 zł i 100 zł, podczas gdy stopień podobieństwa wytworzonych banknotów do oryginału jest na tyle mały, iż każdy człowiek, nawet niedoświadczony, mógłby od razu przekonać się o nieprawdziwości wręzonego mu jako pieniądź przedmiotu, co potwierdzają okoliczności, iż zabezpieczone banknoty zostały wykonane na niewłaściwym podłożu papierowym, nie zawierały żadnych zabezpieczeń przeciwko fałszerstwom, brak było w nich niektórych elementów graficznych czy znaku wodnego oraz nie posiadały oryginalnego koloru banknotów.

Podnosząc powyższe wniósł o:

III. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie, iż czyn oskarżonej polegający na podrobieniu polskich pieniędzy w postaci banknotów o nominale

20 zł, 50 zł i 100 zł stanowił usiłowanie nieudolne określone w art. 13 § 2 k.k.,

i odstąpienie, na podstawie art. 14 § 2 k.k., od wymierzania J.W.kary w tym zakresie.

IV. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie, iż oskarżona dopuściła się jedynie czynu kwalifikowanego z art. 310 § 2 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., i orzeczenie wobec oskarżonej kary pozbawienia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

V. przyznanie wynagrodzenia za pomoc pracą świadczoną z urzędu wg norm prawem przypisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacje obrońców na uwzględnienie nie zasługują, wbrew bowiem przedstawionym wywodom, należy stwierdzić, że w rozważanym zakresie Sąd pierwszej instancji, prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe i wszystkie zebrane w sprawie dowody poddał należytej ocenie, a na ich podstawie poczynił trafne ustalenia faktyczne. Podkreślić należy, że dokonana przez Sąd Okręgowy ocena materiału dowodowego jest zgodna z zasadami prawidłowego rozumowania, ze wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, nie zawiera błędów faktycznych i logicznych i jako taka mieści się w granicach sędziowskiej swobody, korzystając tym samym z ochrony wynikającej z art. 7 kpk. Nie można przy tym zgodzić się z autorem apelacji, że Sąd Okręgowy w procesie dochodzenia do ustaleń faktycznych postępował wbrew treści art. 410 k.p.k., a więc, że oparł się jedynie na fragmencie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Przechodząc do realiów niniejszej sprawy nie można zgodzić się z twierdzeniem skarżącego, iż oskarżeni podrobili banknoty o nominale 20, 50 i 100 zł, w sposób tak nieudolny, iż każda osoba, nawet niedoświadczona, zorientowałaby się, że nie jest to prawdziwy pieniądź.

Pomimo tego, iż w rozpatrywanej sprawie nie budzi istotnych wątpliwości ustalenia, iż podrobione banknoty zostały wykonane na ogólnie dostępnym podłożu papierowym, w zasadzie nie zawierały skutecznych zabezpieczeń oraz były wykonane przy użyciu powszechnie dostępnego niezbyt wyszukanego technologicznie sprzętu w postaci drukarko-skanera m-ki H. oraz przy użyciu przygotowanego szablonu, to jednak banknoty te zostały skutecznie wprowadzone przez oskarżonych do obrotu. Były to trzy banknoty o nominale 20 zł, cztery 50 zł. i trzy stu złotych. Osoby które zostały wprowadzone w błąd pracowały między innymi w handlu i bynajmniej nie należały do osób nieobeznanych ze środkami płatniczymi. Oskarżeni swój przestępczy proceder rozpoczęli od fałszowania banknotów o niskim nominale, następnie w miarę nabieranego doświadczenia, sposób i technikę produkcji ulepszyli przechodząc do produkcji banknotów

o wyższych nominałach. Powyższe ustalenia potwierdzają ekspertyzy Narodowego Banku Polskiego z dnia 4 04 2017 r. .O ile banknoty 20 zł. i 50 zł. nie zawierały żadnych zabezpieczeń i były łatwe do wykrycia (ekspertyza dwóch banknotów

50 zł (...) k. 501, banknotu 20 zł nie zabezpieczono do badań) to już banknot o nominale 100 zł pokryty był farbą opalizującą (k: 499 ekspertyza trzech banknotów o nominale 100 zł (...)) natomiast kolejne dwa banknoty o nominale 100 zł (...) posiadały już nieudolnie podrobione zabezpieczenia w postaci imitacji znaku wodnego, nitki zabezpieczającej, efektu stalorytu, folii metalicznej. Stopień niebezpieczeństwa banknotu-falsyfikatu zakwalifikowany został już jako trudny(k: 502). W żadnej mierze powyższych ustaleń, jak czyni

to obrona nie można poczytywać jako mankamentu ekspertyzy Narodowego Banku Polskiego Departament Emisyjno-Skarbowego w W., tym bardziej, że jest ona wewnętrznie sprzeczna. Świadczy jedynie o ewolucji umiejętności oskarżonych, przecież materiał dowodowy w postaci zabezpieczonych fałszywych banknotów został przejęty od oskarżonych i należy wykluczyć aby oskarżeni uzyskali

je od innych osób. Nie można więc traktować wyjaśnień oskarżonych jako wiarygodnego punktu odniesienia do opracowanej ekspertyzy i na tej podstawie wyciągać wnioski, co do rzeczywistych umiejętności sprawców. Opracowane ekspertyzy weryfikują natomiast twierdzenia oskarżonych w tym zakresie.

Nie ma sporu co do tego, że fałszerstwo, które nie może przynieść efektu w postaci wprowadzenia w obieg pieniądza, nie stanowi przestępstwa z art. 310 k.k. Nikt przecież nie chce ścigać przypadków wytwarzania imitacji pieniądza w celu zabawy albo edukacji. Urągałoby to powadze wymiaru sprawiedliwości.

Teza ogólna jest więc bezdyskusyjna, ale ocena konkretnych przypadków wytwarzania imitacji pieniądza oczywista już nie jest. Warto więc podkreślić, że orzecznictwo w tych sprawach jest jednolicie surowe dla sprawców. Otóż

przestępnosc czynu wyłączana jest tylko wtedy, gdy stopień nieudolności imitacji jest wybitny, wykluczający możliwość zaakceptowania falsyfikatu jako pieniądza, nawet przez niedoświadczonego odbiorcę i w niesprzyjających warunkach.

Warto też odnotować, że w orzecznictwie nie jest przyjmowana konstrukcja usiłowania nieudolnego, o co wnosi obrona. Stanowisko sądów jest słuszne, bo przecież sprawca, który podrobił już pieniądz, czynu już dokonał (przestępstwo z art. 310 k.k. jest bezskutkowe), a sama nieudolność imitacji nie może tego "cofnąć".

Rozwój techniki komputerowej, niestety, ułatwił proceder przestępczy, na co sądy reagują zdecydowanie, skazując nawet w przypadkach prostego wykorzystania powszechnie dostępnych urządzeń

Przechodząc do realiów niniejszej sprawy zgodzić się należało z oceną sądu pierwszej instancji, co do znacznej szkodliwości społecznej zarzucanego oskarżonym czynu.

W tym miejscu podkreślić należy, iż istotnie instytucja nadzwyczajnego złagodzenia kary w sprawach o przestępstwa z art. 310 § 1 i 2 k.k. może zostać zastosowana przez sąd na podstawie art. 60 k.k. lub na podstawie art. 310 § 3 k.k.

Przepisy art. 60 k.k. nie wykluczają przepisu art. 310 § 3 k.k. i odwrotnie. Obydwa stanowią możliwą do zastosowania podstawę prawną orzeczenia kary

z nadzwyczajnym złagodzeniem. Konieczne do zastosowania art. 310 § 3 k.k. jako podstawy nadzwyczajnego złagodzenia kary jest jednak uznanie czynów z art. 310 § 1 i 2 k.k. za wypadki mniejszej wagi. Należy zaznaczyć, że o uznaniu konkretnego czynu zabronionego za wypadek mniejszej wagi decyduje przede wszystkim ocena jego społecznej szkodliwości, jako zmniejszonej do stopnia uzasadniającego wymierzenie kary według skali zagrożenia ustawowego, przewidzianego w przepisie wyodrębniającym wypadek mniejszej wagi w kategorii przestępstw określonego typu (zob. post. SN z dnia 13 czerwca 2002 r., sygn. akt: V KKN 544/00)

Sąd Apelacyjny zgodził się z poglądem Sądu pierwszej instancji zawartym w uzasadnieniu, że w niniejszej sprawie społeczna szkodliwość czynu, wynikająca z charakteru naruszonych dóbr prawnych i motywów działania oskarżonych, kierujących się chęcią osiągnięcia łatwego i szybkiego zysku jest znaczna. Nie sposób zatem mówić, że mamy do czynienia z wypadkiem mniejszej wagi, który cechuje się zmniejszonym stopniem społecznej szkodliwości.

Oceniając natomiast między innymi właściwości i warunki osobiste sprawców ich postawę w czasie procesu w tym wyrażenie skruchy i żalu słusznie uznał iż nawet najniższa kara przewidziana za przypisane oskarżonym przestępstwa jest niewspółmiernie surowa. Przypomnieć należy, iż zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary, określonej w art. 60 § 2 k.k., wymaga ustalenia, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, powodujący, że nawet najniższa kara wymierzona za dane przestępstwo byłaby niewspółmiernie surowa. Fakt, iż ustawodawca używa określenia "szczególnie uzasadniony", a nie jedynie "uzasadniony" wypadek, świadczy o wyjątkowości tego rodzaju sytuacji. W sprawie niniejszej Sąd I instancji znalazł podstawy do stwierdzenia, że w stosunku

do oskarżonych odnośnie przypisanych im czynów, zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek uzasadniający zastosowanie nadzwyczajnego złagodzenia kary, a Sąd Apelacyjny w pełni to stanowisko podziela. Brak jest natomiast jakichkolwiek podstaw, i fakt ten należy do sfery tak oczywistej, że nie wymaga uzasadnienia aby tak złagodzoną karę warunkowo zawiesić na podstawie art. 69 § 1k.k.

Co do kosztów.

O kosztach nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonej J.W. za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 29 ustawy z dnia 26 maja 1982 prawa o adwokaturze (Dz. U.2017.2368 j.t..) i § 11 ust. 1pkt2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U.2015.1800).

Oskarżonych zwolniono od obowiązku poniesienia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, albowiem przemawiają za tym względy słuszności (art. 624 § 1 k.p.k.).